

Унија синдиката просветних радника Србије

Булевар Деспота Стефана 6/1, 11000 Београд ; тел/факс 3343-802, бр.моб.065/3233-038,065/3233-528; e-mail: usprs@sezampro.rs; usprs@bitsyu.net интернет: www.unijasprs.org.rs; текући рачуни: 355-1025873-28 Војвођанска банка, 180101121001860754 Алфа банка

ОТВОРЕНО ПИСМО ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗАКОН ЗАРАД ЗАКОНА

Закон о платама на бази платних разреда у јавном сектору, којим је требало да се реши много нелогичности и неправди у висини зарада међу корисницима буџета, остаће само мртво слово на папиру или још један од закона донет зарад статистичке потврде успешности садашње власти.

Помпезно најављиван као решење буџетских проблема, потом одлаган, ипак ће бити донет до краја ове године, али са сасвим извесно- неизвесном годином, у којој ће бити и примењен. То је један од закључака са недавних разговора представника репрезентативних синдиката са министарком државне управе и министром просвете. Коначно је јасно да држава нема визију и не зна како да реши проблем великих неправди у расподели буџетских средстава, бар када су зараде у питању.

За министарку Државне управе важније од свега је што ће се коначно разлучити шта је плата, а шта су зараде и ко све прима и какве додатке на зараду?! За њу је не мање важно и што ће се коначно видети колике су стварне разлике у зарадама појединих корисника буџета. То што нико ни данас не зна ко све чини јавни сектор, колико има запослених и колике су им стварне зараде, као и по колико основа (многи примају и по четири, пет зарада, небитно је... Битно је да ће сваки корисник буџета у наредним годинама, у оквиру појединих ресора, имати на располагању исти ниво средстава, са умањењем, наравно, иако се још не зна ни да ли је то 10 или 10,5%, да ли се умањује цео износ или само онај преко 25.000 динара и сл.

Унутар тако скромних средстава, Закон о платним разредима је непримењљив, јер је сваком, иоле математички писменом, јасно да унутар тих средстава није могуће исправити неправде, када се зна да око 70% најобразованијих у просвети прима знатно мање зараде него што су утврђене Уредбом о коефицијентима. До тога је дошло једностраном одлуком државе, која је увођењем минималне цене рада суспендовала добар део Посебног колективног уговора, па сада сви запослени у образовању од I-IV степена стручности практично примају минималну зараду, а за враћање односа по Уредби о коефицијентима потребно је повећати, а не смањити расположива средства.

УМЕСТО ПРАВДЕ ЈОШ ВЕЋА НЕПРАВДА

Опште је познато да се на просветним радницима годинама, деценијама штедело, јер су им зараде, и поред далеко највише образовне структуре запослених, биле најниже.

Како се очекује повећање минималне цене рада за 5-7% и смањење зарада за 10-10,5%, многима и више, због појединих одредаба Закона о раду, јасно је да ће се уместо враћања односа зарада између запослених са I и VII степеном стручности на 1:3, овај однос спустити на испод 1:2, са сасвим извесном перспективом да ће ове мере потрајати и да ћемо у блиској будућности сви бити на минималцу.

Да ли је то неко за пројекат увођења платних разреда узео новац, па га сада треба „опрати“, пардон, оправдати, време ће показати. Једно је, нажалост, сада свима јасно. Пара нема, неће их у догледно време ни бити, али нам бар закона неће зафалити...

И

Није да не знамо у каквом нам је стању држава, али није и да не знамо да нисмо ми државу довели до стања у коме јесте. Није ни да не знамо да они који воде ову државу нису ни у чему за пример, јер су добрано збринули и себе и своје уже и шире породице, да децу школују на престижним иностраним школама и факултетима, да више не знају у којим су све странкама, одборима и телима и по колико све основа примају зараде, а о привилегијама да и не говоримо. Они нам не могу држати придики, нити нам могу говорити да морамо да се стрпимо, да морамо да поделимо немаштину, да штедим и др...

Шта то да штедим када су нам зараде недовољне и за голу егзистенцију, осим ако под тим не подразумевају обавезу прескакања obroка, одржавања хигијене и сл, јер на годишње одморе, путовања, позоришта, обнављање гардеробе... одавно смо заборавили.

Коначно, неће ли нам се све ово вратити као бумеранг, јер када ионако врло ниска куповна моћ падне још ниже, пашће и производња, промет, приходи од ПДВ-а, тада пада и БДП, држава улази у рецесију, па следе отпуштања, мањи је прилив из пореза и доприноса у буџет које треба надоместити новим порезима, новим смањењима...

У Београду,
30.септембар 2014.

ИНФО служба Уније СПРС

НАПОМЕНА:

Ово писмо се чита за време штрајка упозорења, 2.октобра 2014. године.
У дневнике рада уписује се „Час није одржан због штрајка упозорења“.